

Knihy Josefa Formánka

2003 **Prsatý muž a zloděj příběhů:**

nejúspěšnější debut desetiletí, dnes je na pultech už dvanácté vydání. Autobiografický příběh o objevení rajskeho ostrova a o cestě do vlastního nitra.

2004 **Létající jaguár**

Novela napsaná v rekordním čase v výlohou knihkupectví, v rekordním čase byla i vydána, v součtu byla na pultech do čtyřadvaceti hodin od napsání prvního slova.

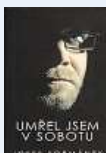
2008 **Mluvití pravdu**

Román inspirovaný skutečnými osudy vídeňského sirotka, který prošel koncentračním táborem jako člen SS, zachránil židovskou dívku, vstoupil do KSČ, prošel vězením i Jáchymovem. Příběh českého Forresta Gumpa.

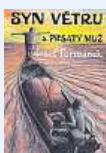
2011 **Umřel jsem v sobotu**

Novela o záhadném napsu v třebíčské židovské čtvrti.

2013 **Syn větru a prsatý muž**

Autobiografický deník o návratu na ostrov Siberut.

2014 **Úsměvy smutných mužů**

Deník z protialkoholní léčebny.

Co s tělem dělá alkohol

Bezprostředně po požití vyvolává pocity vzrušení, odstraňuje zábrany a úzkost. Sliznicemi je rychle přijímán do krevního oběhu. Nevolnost při pití nezpůsobuje alkohol, ale jeho produkt acetaldehyd (první metabolit oxidace alkoholu). Tzv. nadužívači alkoholu mají zmenšenou čelní oblast mozku, u některých je výsledkem až dvacetiprocentní zánik neuronů této oblasti. Poškození buněk mimo mozek a míchu se projevuje mravenčením, brněním či bolestí končetin (neuropatická bolest). Mezi vedlejší diagnózy osob dlouhodobě nadužívajících alkohol patří: jaterní cirhóza, selhání ledvin, postižení slinivky břišní, vysoký krevní tlak, srdeční choroby, u žen rakovina prsu a mnoho dalších. Alkoholici se v průměru dožívají až o 15 let nižšího věku než nepijáci.

když se ještě jedinkrát v životě napiju, ztratím ženu a obě dcery.

Po návratu z léčebny asi bylo těžké se nenapít.

První dny, co jsem byl doma, jsem se bál jít nakoupit. Prosil jsem ženu, ať jde se mnou, nedokázal jsem sám projít kolem regálu s lahvami. Nevěřil jsem si.

A dneska? Co vám holky říkají?

Jeli jsme tuhle autem a dcera mi říká, že mě má ráda takového, jaký už zase jsem. Alkohol vás změní. A já se teď zase vracím zpátky k tomu starému Pepovi Formánkovi. Nechci a nemusím si už dělat v životě čárky, co jsem absolvoval, ale jen to skutečně prožívat. Příklad: slavili jsme druhé narozeniny mé mladší dcery a starší dcera vymyslela, že uděláme výtvarný den. Dřív bych z toho byl otrávený. Teď jsem si to strašně užil, jak malá všude tlapkala rukama od barev. Jak sfoukávala svíčky na dortu. Jsou to banality. Ale pro mě strašně důležité.

Nastupoval jste do léčebny s myšlenkou na to, že by tam mohla vzniknout kniha?

Nebyl jsem schopný o něčem takovém uvažovat. V hlavě jsem měl ze začátku jedinou myšlenku. Dokážu venku, bez pomoci léčebny, nepít?

Alkohol umí na chvíli člověka zaplavit pocitem ulehčení, ale vybere si to druhý den strachem a úzkostí, která vás obejme.

Ale všechno špatné, co se mi kdy v životě postavilo do cesty, se mi nakonec cestou stalo. Psalo se to samo. Jen jsem seděl u stolu a najednou to bylo hotové.

A ti smutní muži z léčebny? Věděli, že o nich píšete?

Říkal jsem jim to. Báł jsem se jejich reakcí. Některé pasáže jsem jim raději dopředu četl. U těch vtipných se smáli, u těch ostatních jen krčili rameny, však je to pravda. Třeba muž, který si sral na vlasy. To je postava z knihy, kluk, který měl dlouhé pěstěné dredy a v opilosti si je posral, tak si je musel nožem uříznout. Když jsem mu tu pasáž přečetl, říkal: Nelíbí se mi to, ale je to pravda. A tím to pro něj haslo.

Chtěli, abyste zachoval jejich anonymitu?

Slíbil jsem, že to, co mi svěřili, nikomu neřeknu. V léčebně jsem tajemství dodržel. Ale varoval jsem je, že jsem zloděj příběhů a v knize to nakonec s jinými jmény napíšu.

Kolik smutných mužů znovu pije?

Abstinuje nás málo. Jsme v kontaktu. Kluci mi volají, pláčou do telefonu: „Já zas piju, Pepo.“ A neuzívají si to, vědí už v tu chvíli, že selhali, nevychutnávají si už ani to, že jim ten chlast vypne uši. Jeden můj kamarád z léčebny si vzal život. Znovu do pití spadl a měl takové deprese, že se prostě zabil. To je daň, kterou si alkohol vybere vždycky – buďto vás sejme fyzicky, nebo psychicky. Lidé, kteří zemřou na alkohol, neumírají jen na nefungující játra, na delirium tremens nebo na otravu alkoholem, často umírají vlastní rukou, kvůli depresi. I já, a to mám spoustu důvodů, proč žít, jsem byl mnohokrát v tak zoufalé temnotě, že jsem z ní neviděl cestu ven.

Proč Pepu Formánka alkohol málem zabil? Máte to pojmenované, vidíte kořen toho všeho?

Vymysleli jsme si spoustu drog, televizních seriálů, koničků a činností, které by nás odvedly od nás